

КИЇВСЬКИЙ МІСЬКИЙ ЦЕНТР СОЦІАЛЬНИХ СЛУЖБ
МЕРЕЖА РАЙОННИХ ЦЕНТРІВ СОЦІАЛЬНИХ СЛУЖБ І
ЗАКЛАДІВ СОЦІАЛЬНОЇ ПІДТРИМКИ МІСТА КИЄВА
МЕТОДИЧНИЙ ЦЕНТР «НЕЗАЛЕЖНЕ ЖИТТЯ»

ЩО ТАКЕ "НЕЗАЛЕЖНЕ ЖИТТЯ" ЛЮДЕЙ З ІНВАЛІДНІСТЮ?

Що таке "незалежне життя" людей з інвалідністю?

Незалежне життя означає право і можливість вибрати самим, як жити. Це означає жити так само, як і інші, маючи можливість самим вирішувати, що робити, з ким зустрічатися і куди піти, будучи обмеженим лише в тій мірі, в якій обмежені інші люди, які не мають інвалідності. Це означає мати право помилятися так само, як будь-який інший чоловік.

Як філософія, незалежне життя, в усьому світі визначається як можливість повністю контролювати своє життя на основі прийняттого вибору, який зводить до мінімуму залежність від інших людей в прийнятті рішень і здійсненні повсякденної діяльності.

Це поняття включає в себе:

- контроль над власними справами;
- участь у повсякденному житті суспільства;
- виконання цілого ряду соціальних ролей;
- прийняття рішень, які ведуть до самовизначення і зменшення психологічної або фізичної залежності від інших.

Незалежність - поняття відносне, яке кожна людина визначає по-своєму.

Наскільки реально людині, що має інвалідність, жити самотійним життям?

Філософія «незалежного життя» орієнтує людину, яка має інвалідність, на те, щоб ставити перед собою такі ж завдання, які може поставити будь-який інший член суспільства. Право бути автономним, самотійно приймати рішення і вести самотійний спосіб життя зафіксовано в міжнародному законодавстві.

Незалежне життя - це можливість самотійно робити вибір, ризикувати, помилятися і приймати рішення.

Незалежне життя - це право людини бути невід'ємною частиною життя суспільства і брати активну участь в соціальних, політичних

і економічних процесах, це свобода вибору і свобода доступу до житлових і загальнодоступних будівель, транспорту, засобів комунікації, страхуванню, праці та освіти, це рівний доступ до інформації. Це працювати, створювати сім'ю, народжувати дітей, займатися спортом, політикою тощо.

Щоб стати дійсно самостійною, людині, що має інвалідність, доводиться долати безліч перешкод. Такі перешкоди можуть бути наявними (наприклад, архітектурне середовище), а також прихованими (відношення людей), у можливості самостійно приймати рішення.

Унікальність філософії «незалежного життя» полягає в тому, що вона сформувалася за ініціативою самих людей з інвалідністю, виходячи з щоденного практичного досвіду людей з інвалідністю, їх рішення жити звичайним життям.

Рух людей з інвалідністю за незалежне життя зародився в 1960 роках в США. Започаткували його люди з важкими формами інвалідності з дитинства. Серед засновників руху - Ед Робертс, Джуді Хьюман, Вейд Бленк, Джастін Дарт. З часом до руху приєдналися ветерани війни у В'єтнамі, які отримали інвалідність. Рух за незалежне життя захопив Канаду, Європу, країни Азії і Сходу. В 2006 році його ідеї втілились в міжнародній Конвенції прав людей з інвалідністю. Стаття 19, яка наголошує на самостійне життя людей з інвалідністю й залучення до місцевої спільноти:

- рівне право всіх осіб з інвалідністю жити у звичайних місцях проживання, коли варіанти вибору є рівними з іншими людьми;
 - особи з інвалідністю мали можливість вибрати нарівні з іншими людьми своє місце проживання й те, де й з ким проживати;
 - сприяння повній реалізації особами з інвалідністю цього права та повному включенню й залученню їх до місцевої спільноти;
 - особи з інвалідністю мали доступ до різного роду послуг, що надаються вдома, за місцем проживання, та інших допоміжних послуг на базі місцевої спільноти, зокрема персональної допомоги, необхідної для підтримки життя в місцевій спільноті й включення до неї, та з метою недопущення ізоляції або сегрегації (виключення) від місцевої спільноти;
 - послуги та об'єкти колективного користування, призначені для населення в цілому, були рівною мірою доступні для осіб з інвалідністю і відповідали їхнім потребам.
- Конвенція ратифікована (затверджена) в нашій державі Законом України
№1767-VI від 16.12.2009.

ДЕКЛАРАЦІЯ НЕЗАЛЕЖНОГО ЖИТТЯ ЛЮДИНИ З ІНВАЛІДНІСТЮ

- **Не намагайтеся керувати мною.** Я маю право на власне життя, як будь-яка особистість.
- **Не вчіть мене бути покірним, смиренним і ввічливим.** Не ставтесь до мене поблажливо.
- **Визнайте**, що реальною проблемою, з якою стикаються люди з інвалідністю є їх соціальне знецінення та утиски, упереджене ставлення до них.
- **Підтримайте мене**, щоб я міг у міру сил внести свій вклад в суспільство.
- **Допоможіть мені пізнати те, що я хочу.**
- **Будьте тим, хто піклується**, не шкодуючи часу, і хто не бореться в спробі зробити краще.
- **Будьте зі мною**, навіть коли ми боремося один з одним.
- **Не допомагайте мені тоді, коли я цього не потребую**, якщо це навіть дає вам задоволення.

- **Не захоплюйтеся мною.** Бажання жити повноцінним життям не заслуговує на захоплення.
- **Дізнайтеся мене краще.** Ми можемо стати друзями.
- **Будьте союзниками в боротьбі проти тих, хто користується мною** для власного задоволення.
- **Давайте поважати один одного.** Адже повага передбачає рівність. Слухайте, підтримуйте і дійте!

В сучасному суспільстві інвалідність розглядається як комплексна взаємодія між станом здоров'я людини, факторами навколишнього середовища та персональними особливостями. Цей підхід має назву біо-психо-соціальна модель розуміння інвалідності, що представлена в Міжнародній класифікації функціонування, обмеження життєдіяльності та здоров'я (МКФ), яка схвалена Всесвітньою організацією охорони здоров'я (ВООЗ) в 2001 році. Важливість цієї моделі є надання повноважень самій людині з інвалідністю, її активності, участі і ставленні до власної інвалідності. Кабінет Міністрів України ухвалив розпорядженням від 27 грудня 2017 р. № 1008-р «Про затвердження плану заходів із впровадження в Україні МКФ».

Етапи прийняття надбаної інвалідності. Спіраль професора Е.Шухардт

Проаналізувавши більше тисячі історій людей з інвалідністю, у тому числі власну, Еріка Шухардт, науковець з Німеччини, змодельювала певний стереотип розвитку самосвідомості і психіки людини, що отримала інвалідність. Модель проста і наочна, корисна не тільки самим людям з інвалідністю, та їх близьким, а й фахівцям.

ПЕРША СТАДІЯ.

Інвалідність! Раптовий удар блискавки, стрес. Це біль і безпорадність, втрата відчуття часу і простору. Нездатність зрозуміти, що ж зі мною сталося. (Перший нижній виток спіралі).

ДРУГА СТАДІЯ.

Чому я, а не хтось інший? ... Перша спроба усвідомлення того, що сталося, осмислення свого нового стану, статусу, можливих наслідків.

ТРЕТЯ СТАДІЯ.

Чим так, краще ніяк! Агресія до всього навколишнього. Потім стан повної безнадійності, апатії ... З'являється бажання розлучитися із життям. Багато долають ці думки самі. Іншим потрібна допомога...

ЧЕТВЕРТА СТАДІЯ.

Спроба залишитись на плаву, утриматись. Переговори з Богом, лікарями. Гарячковий пошук виходу. Виявлення рятувальної соломинки, але ... Знову небезпека! ... Необхідна загальна пильність.

ЧЕТВЕРТА СТАДІЯ.

Спроба залишитись на плаву, утриматись. Переговори з Богом, лікарями. Гарячковий пошук виходу. Виявлення рятувальної соломинки, але ... Знову небезпека! ... Необхідна загальна пильність.

П'ЯТА СТАДІЯ.

Знову депресія, відчуття марності всіх попередніх спроб впоратися з бідою. Втрата друзів, роботи. Можливі алкоголь, наркотики. Це дуже небезпечно! На цьому етапі зупиняються близько двох третин людей з інвалідністю. При затяжному періоді самотності і притупленні пильності навколишніх – можливі найсумніші наслідки.

ШОСТА СТАДІЯ.

Порятунок потопаючого-справа рук самого потопаючого: реалістична, вже без емоцій та оцінка своїх можливостей. При цьому дуже важливо поставити мету, намітити реальні шляхи до її досягнення. Наприклад, самому винайти конструкцію якого-якого пристосування, протезу, коляски або вступити до університету, академії, написати свою книгу, вивчити хоча б одну іноземну мову і т.д. Головне в тому, що безцільне життя - це не життя. І тоді починаєш розуміти, скільки часу згаяно: щось забувся, чогось взагалі не знав. Починаєш шукати інформацію, спеціальну літературу. Звертаєшся до друзів, вони звертаються до своїх друзів і т.д. Друзів стає багато і всі щиро бажають допомогти тобі. Ти стаєш авторитетом і лідером колективу. Приплив енергії і сили неймовірний.

СЬОМА СТАДІЯ.

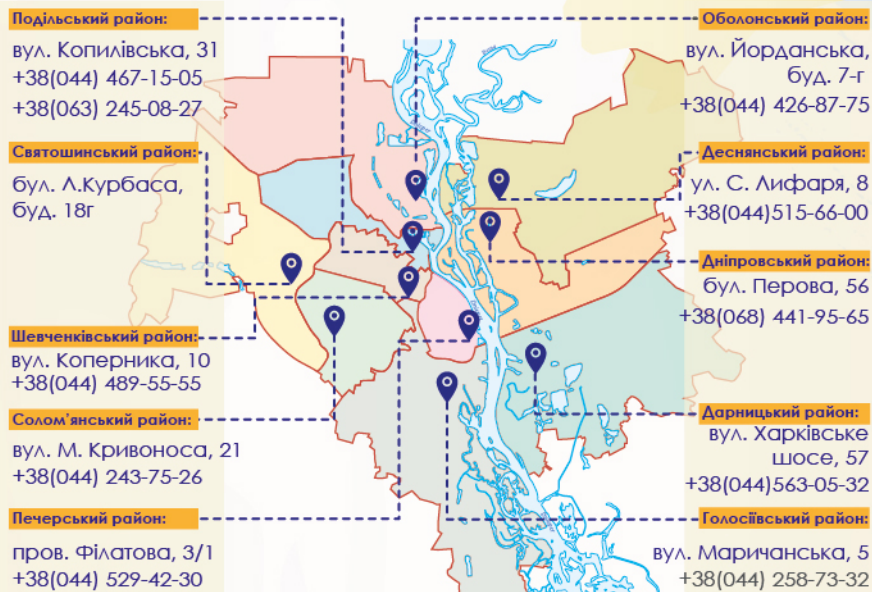
Життя знову прекрасне і дивовижне. Йде процес впевненого і спокійного самоствердження. Мета стає все реальніше й ближче. І ось вона досягнута! Життя набула не тільки змісту, а й перспективи, створену твоїми руками, твоїм розумом, твоїм завзятим, непохитним, потужним характером. Але це ще не вершина.

ВОСЬМА СТАДІЯ.

Придбання рівних прав та можливостей із звичайними людьми. До вершини спіралі доходять лише одиниці. Участь у громадських об'єднаннях людей з інвалідністю, щоб спільними зусиллями витягти з ізоляції й безнадійності тих, хто затримався на нижніх, найважчих і найнебезпечніших витках спіралі. Щоб спільно боротися за свої права. Принцип "ЛЮДИНА з ІНВАЛІДНІСТЮ допомагає ЛЮДИНІ з ІНВАЛІДНІСТЮ" дозволив країнам Західної Європи досягти успіхів в інтеграції людей з інвалідністю у суспільство.

Треба усвідомлювати, що прийняття інвалідності може зайняти багато часу. І те що ця модель представлена в спіралі – значить може бути перехід вверх-вниз. Кожна людина унікальна, тому, звичайно, можуть бути відмінності у проходженні цих етап. Головне рухатись до своєї мети і самостійного життя.

МЕРЕЖА ЦЕНТРІВ СОЦІАЛЬНИХ СЛУЖБ ДЛЯ СІМ'Ї, ДІТЕЙ ТА МОЛОДІ

МЕРЕЖА ЦЕНТРІВ СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ ДІТЕЙ ТА МОЛОДІ З ФУНКЦІОНАЛЬНИМИ ОБМЕЖЕННЯМИ

Дарницький район:

02068, м. Київ,
вул. Кошчиця, 8
+38(044) 560-71-96

Деснянський район:

02156, м. Київ,
вул. Мілютенка, 10-а
+38(044) 513-15-67

Солом'янський район:

03061, м. Київ,
вул. Августина Волошина, 2
+38(044) 457-12-75

Оболонський район:

04211, м. Київ,
вул.Йорданська,7-г
+38(044) 419-94-79
+38(044) 464-75-44

Подільський район:

04423, м. Київ,
пр.Правди, 4,
+38(044) 222-77-25
+38(044) 222-39-32

МЕТОДИЧНИЙ ЦЕНТР «НЕЗАЛЕЖНЕ ЖИТТЯ»

КИЇВСЬКОГО МІСЬКОГО ЦЕНТРУ СОЦІАЛЬНИХ СЛУЖБ ДЛЯ СІМ'Ї, ДІТЕЙ ТА МОЛОДІ

📍 03057, М. КИЇВ,
ВУЛ. О. ДОВЖЕНКА, 2
☎️ +38 (044) 456-11-28
✉️ KMCSSM@UKR.NET

МЕТОДИСТ:
ОСТРОЛУЦЬКА
ЛАРИСА ІВАНІВНА